

מראשו לחינם [קלג] אלא רק בתפילה ובברכות ובשעה שהוא מזכיר את שמו של הקב"ה.

וְהָא אֹקִימָנָא, דְּאִינוּן אַתְּעֵרוּ דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וְרָזָא

דְּמַהִימְנוּתָא והרי כבר למדנו שבזקיפת האצבעות מתעורר השם הקדוש הוי"ה

וטוד התעוררות הספירות הנקראות אמונה הרמוזות בשם הוי"ה. **זְקִיפּוּ**

דְּאַצְבָּעָאן, מְמַנְן בְּהוּא זְקִיפּוּ דְלְהוּן, עֵשְׂרָה שְׁלִיטִין,

בְּמָה דְאֹקִימוּהָ והנה בזקיפת האצבעות הוא ממנה בהרמתן עשרה שליטים שהם

עשרה מלאכים מצד עשר ספירות המלכות שהם שולטים בעולם כמו שלמדנו. **וְכִהֲנָא**

בְּעֵי לְבָרְכָא בְּעִינָא טָבָא, בְּאַסְתְּכֻמוּתָא דְשְׁכִינְתָא,

בְּמָה דְאַתְמַר והכהן צריך לברך את ישראל בעין טובה ועי"כ יתקשר הרוחני

בגשמי ואז הוא ימשיך את הברכות בהסכמת השכינה כמו שלמדנו.

בברכת כהנים יש שישים אותיות כנגד שישים ריבוא שיש בעם ישראל

בְּהֵיא שְׁעֵתָא דְבְּרִכְתָּא דָּא נְפָקָא מְפוּמִּיהָ דְכִהֲנָא

ובאותה השעה שהברכה הזאת יוצאת מפיו של הכהן, **אִינוּן שְׁתִּין**

אַתְוּון, נְפָקִין וְטָסִין בְּרְקִיעָא, וּמְמַנְן שְׁתִּין רְבָרְבִין, עַל

אור הרשב"י

פרשת שמיני וכאשר יגביה ידיו עד כנגד

ראשו אז תכף ומיד יברך על נט"י, כדי שלא

תהיה הגבחת ידיו לבטלה, כנז' בזוה"ק

שאסור להגביה ידיו בריקנייא.

[קלג] וביאר הרמ"ק בפרשת יתרו שזה דווקא

אם אצבעותיו פשוטות אבל אם הם קמוצות

הוא לא בכלל האיסור.

ומטעם זה פסק הבן איש חי שנה ראשונה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

כָּל אֶת וְאֶת. וּפְלָהוּ אוֹדֵן עַל כָּל אֱלֹיִן בְּרָכָא אז אלו השישים
 אותיות שיש ביברכך וגו' שאומרים הכהנים בברכת כהנים אז הן יוצאות ופורחות ברקיע
 למעלה, ויש ששים שרים הממונים עליהם מאחר שעל כל אות ואות ממונה שר אחר וכל
 אלו השרים הם מודים ומסכימים על אותן הברכות. **מֵאֵי טַעְמָא שְׁתִּין**
אֲתוּוֹן בְּבִרְכַן אֱלֹיִן ומה הסיבה שיש ששים אותיות בברכה הזאת של הכהנים.
בְּגִין דִּישְׂרָאֵל שְׁתִּין רְבּוּא אֵינּוּן אלא הוא בגלל שישראל הם ששים
 רבוא והם כנגד ו"ק דז"א שכל אחד הוא כלול מעשרה רבוא, ואלו הממונים הם מעבירים
 את השפע מהששים רבוא מקורות של השפע שיש בו"ק דז"א אל ששים רבוא ישראל
 (רמ"ק), **וְרָזָא דִּישְׁתִּין רְבּוּא קַיִימִין בְּעֲלָמָא, וְכַל חָד וְחָד**
אֵיהּ חָד (רבוא) והנה ישראל הם נמצאים ועומדים תמיד בעולם בסוד ששים רבוא,
 ומשום כך גם אם נמצאים מנין עשרה מישראל בלבד בכל זאת כלל ישראל הוא ששים
 רבוא והברכה מתייחסת לכלל כלל ישראל מאחר שכל אחת ואחת מהששים אותיות של
 ברכת כהנים היא כנגד רבוא אחד מישראל, ומשום כך נמשך בברכת כהנים שפע לכלל כלל
 ישראל (רמ"ק).

הקב"ה יברך את ישראל ע"י שישימו הכהנים את צירוף האותיות על עם
 ישראל

שְׁמָא קַדִּישָׁא דְנַפְקָא מֵהַאי, סְלָקָא לְעֵילָא, עַד תְּהוּא
בְּרַסְיָא דְלְעֵילָא והשם הקדוש שיוצא מהצירוף של ברכת הכהנים
 הוא עולה למעלה עד אותו הכסא העליון של הבינה. **וְכֹלָא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה,**

הלימוד היומי

וּשְׂכִינְתָא דְלִתְתָא, אוֹדֵן בְּכֹהֵנָא בְּאֵינוֹן בְּרִכָּאן, וְכֹל
 אֵינוֹן שְׁתֵּין מְמַנָּן ואז כולם דהיינו שהשכינה העליונה בינה והשכינה התחתונה
 מלכות הם מודים ומסכימים עם הכהנים באותן הברכות יחד עם כל אותם הששים הממונים
 על אותן הששים אותיות. וְעַל דָּא פְּתִיב, וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם. וְכֵדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְבָרְךְ
 לִזְוֵן לְיִשְׂרָאֵל ועל כך כתוב ושמו את שמי וגו' דהיינו שע"י שישימו הכהנים את
 צירוף האותיות של ברכת כהנים על ישראל עי"כ הקב"ה יברך את ישראל (רמ"ק). (ע"כ).

מעלת הענוה והיראה והחסידות

דְּבַר אֵל אֶהְרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ וְגו'. (במדבר
 1) רַבִּי יִצְחָק פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קג) וְחָסֵד יְהוָה
 מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבְנֵי בָנִים [קלד] רבי יצחק

אור הרשב"י

בעולם הזה, ויתן לו שכר לעולם הבא, וזו גם
 כן הרי הוא עובד על מנת לקבל פרס.
 ושתיהם הם בחיצוניות. היראה השלישית,
 היא יראת הרוממות, מתוך שהוא מכיר קצת
 גדולתו ורוממותו יתברך, וזו יראה משובחת
 ששורשה במלכות, והיא יראה ראשונה
 שהיא פתח לכניסת האצילות, וזו נקראת גם
 יראת שמים, שירא מרוממות רוכב שמים.
 ויראה הרביעית שורשה בבינה, ונקראת
 יראת הטא, היינו שירא שלא יגרום החטא
 הפסק הדביקות בינו לקונו, ונקראת גם יראה

[קלד] ובכדי להבין את המאמר הבא, נקדים
 את מה שמבואר בהמשך המאמר, כי מיני
 היראה מהקב"ה הם ארבעה, שתיים הם
 בחיצוניות ושתיים הם בקדושה. הראשונה,
 שהוא ירא מהקב"ה מפני העונש, כי הוא
 עובד לו בכדי שלא יענישוהו בגופו או
 בממונו או בבניו, ויראה זו הוא בקל"י שאין
 זו יראה משובחת, כי אם ימותו בניו ויאבד
 ממונו והוא יחלה בגופו אז הוא לא יירא
 מהקב"ה מאחר שהוא לא הטיב עמו. היראה
 השניה הוא שאדם ירא מה' כדי שיטיבו לו

פתח ואמר לבאר את הפסוק דבר אל אהרן וגו' והקדים לבאר את מש"כ וחסד ה' מעולם וגו'. **כִּמָּה גְדוּלָה הִירָאָה לְפָנַי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבַכְלָל הִירָאָה עֲנוּה** ואמר רבי יצחק כמה גדולה יראת החטא לפני הקב"ה כי מתוך אהבתו לקונו הוא מתיירא שמא יפריד החטא מדבקותו בקב"ה, מאחר שבכלל היראה ענוה [קלה], **וּבְכֻלָּל הָעֲנוּה חֲסִידוֹת** וכן בכלל ענוה חסידות [קלה]. **נִמְצָא שְׁכָל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יִרְאֵת חֲטָא, יִשְׁנֹו בְּכֻלָּן וּמִי שְׂאִינוֹ יִרְא שָׁמַיִם, אֵינִן בּוֹ לֹא עֲנוּה וְלֹא חֲסִידוֹת** [קלה].

אור הרשב"י

ולכן הוא מוותר מחלקו לחברו בכדי שלא יכנס לגבול חברו ומכיון שיש בו ענוה אז הוא לא תובע בפיו את המגיע לו והוא גם מוחל על כבודו ועל עלבונו (רמ"ק).

[קלה] ומשום כך נמצא שכל מי שיש בו את המדרגה הגבוהה של יראת חטא בכדי שהוא לא יפריד את דבקותו מקונו אז יש בו את כל המעלות שבעולם, מאחר שאי אפשר להגיע אל מדרגת היראה הזאת הנעלה אם לא שהוא השתלם בתחילה בכל המעלות, ומשום כך מי שאין בו יראת שמים שהוא יראת הרוממות אז בודאי אין בו ענוה ולא חסידות כי בודאי אי אפשר לזכות לזה אם הוא לא השתלם בתחילה ביראה הפנימית הראשונה שהוא יראת הרוממות (רמ"ק)

מאהבה, שירא שלא יפריד החטא אהבתו לקונו ושתייהם הם בקדושה ואין ספק שהיראה המזוכרת בזוהר היא לא היראה הראשונה והשניה שהיא יראה פסולה אלא הכוונה ליראת הרוממות מרוכב שמים ויראת חטא (רמ"ק).

[קלה] דהיינו שאי אפשר להגיע למדרגת יראת חטא אלא אם כן הוא ענו ומתבייש מקונו בסוד יראת הרוממות וע"י שהוא מתבייש מקונו הוא אומר לעצמו האיך אפשר לפגום את הלב בהרהורי עברה והרי הלב הוא מקום הדיבוק ביני לבין קוני (רמ"ק).

[קלה] דהיינו שהחסיד עושה לפניו משורת הדין כי ע"י שהוא ענו וירא חטא בכדי שלא יפרד מאהבת קונו אז בודאי הוא עושה סייגים לעצמו בגבול ההיתר בכדי לא להגיע אל גבול האיסור